

[Starcke.]

domsretten til Naboens Kirsebær, saa lever de i en vis Naturtilstand, og hvis man iagttaget, hvordan Finansministre ser paa andre Folks Penge, saa er der lidt af den samme Indstilling. Finansministre er ikke onde, men de lever i en lyserød Uskyldighedstilstand. Tilgiv, hvis jeg prøver at vække dem!

Skatterne rammer Dygtigheden, Foretagsomheden og Forudseenheden. Er det klogt? Skatterne rammer Forbruget og hemmer Forbruget, og Regeringen prøver netop med Vilje at hemme Forbruget ved at læsse indirekte Skatter over paa det. Man prøver at fremme Opsparingen og Investeringen ved at gaa Forbrugsafgifternes Vej. Men det er jo faktisk saadan, at der er nogle Mennesker, som ikke blot har deres Indtægt at købe for. Den, der har Formue, den, der har nogen Kapital, eller den, der kan faa Kredit, er ofte tilbøjelig til ikke at indskrænke sit Forbrug, men derimod at nedsætte sin Opsparing, nedsætte sin Investering eller spise af sin Kapital. Købekraften er kun en Del af Købeevnen, og hvis det er saadan, at der er Udsigt til Svingning i Priserne og der er Udsigt til, at Priserne vil stige, saa har Folk en større Købelyst; er der Udsigt til, at Priserne vil falde, saa venter man, og alt dette er med til at forøge selve Prisudsvingene.

Skatterne rammer Opsparingen og Kapitaldannelsen, og Skatterne maa ofte tages af Driftskapitalen. Derigennem svækker man Investeringen, svækker Produktionen, derved faar vi færre Varer i Forhold til Pengene, og derigennem fremmer man netop den Inflation, man vilde bekæmpe. Inflationen fremmes ogsaa gennem de uproduktive Udgifter, gennem dette, at Folk kan have Indtægter uden Arbejde. Den store Administration, som ikke er produktiv, de store Militæruddgifter, som heller ikke er produktive, fremmer Inflationen. Det vigtigste er at prøve at give Folk Adgang til Arbejdsplads og Jord og lade Pengene blive hos dem, der har tjent dem — hvis de ellers er kommet hæderligt til dem; er Folk ikke kommet hæderligt til deres Penge, saa lad os sætte ind der. Lad os tage Magten fra de uretfærdige, der fortrænger de ringe fra deres Ret. Lad os skride ind over for Monopoler, over for Særrettigheder, over for Udbygning, over for hele den gamle Herremandsmoral; som lever lyslevende imellem os. Det er ikke Realitetspolitik at gaa uden om de grundlæggende Realiteter. Det er ikke praktisk Politik, der fører til upraktiske Resultater.

Der tales om politisk Samarbejde. Det er muligt, at politisk Samarbejde er godt, men det afhænger af, hvad der skal sam-

arbejdes om, om det er noget rigtigt, om det er noget forkert, om det er noget retfærdigt, eller om det er noget uretfærdigt.

Se, Grundlaget for Forbruget, for Produktionen og for Omsætningen er stadig væk og til alle Tider Naturen og dens Rigdomme. Industrien og Haandværket og Landbruget, hele vor produktive Del af Befolkningen, hemmes nu af den bestaaende Politik, og Handelen, som har til Opgave baade at tjene Produktionen og Omsætningen, er vi i Færd med at ødelægge en hel Generation af.

Statshandelen og Statseksporten har allerede Landboforeningerne krævet afviklet, og Handelen herhjemme staar paa samme Standpunkt. Statsimporten, Restriktionerne, Rationeringen, vore 20 000 Maksimalpriser, alt det har Befolkningen efterhaanden lært tjener ikke Forbrugernes Interesser, tværtimod.

Vi ønsker gerne Planøkonomi, men i den fine Form, som fandtes, dengang man lod Økonomien og Erhvervslivet klare sig selv. Vi ønsker gerne Priskontrol, men i den fine, fornemme, praktiske Form, som man havde i gamle Dage, da Konkurrencen gav den effektiveste Priskontrol. Regeringen har brudt de Løfter, som den gav ved Valget. Den byder i Dag det danske Folk en Nedbrydningsplan i Stedet for en Opbygningsplan.

Det ærede Medlem Hr. Hans Hedtoft stod i Gaar og krævede flere Restriktioner, mere Kontrol, han krævede Eksportafgifter til at billiggøre Importen. Det skal nok gøre vor Eksport konkurrencedygtig paa Verdensmarkedet! Inden for alle Brancher af det danske Erhvervsliv i Dag klages der og fremføres der i Snesevis af Eksempler paa Mangel paa Competence, Eksempler paa daarlige Dispositioner, Eksempler paa skøre Indkøb, Eksempler paa dette, at Erhvervslivet ikke frit kan acceptere Tilbud, saa at Majsen kommer til at koste 100 pCt. mere, saa Kakaoen koster 100 pCt. mere, naar man endelig kommer i Tanke om, at nu skal der købes. Man udbreder en Atmosfære af Mistænkeliggørelse, man opfordrer direkte til Angiveri, man gaar Straffenes Vej, Bødernes Vej i Stedet for Frihedens Vej. Hvis man friger den danske Handel og den danske Produktion, vil den meget, meget hurtigt kunne afdrage vor Gæld og afskaffe Valutapuklen.

Ser vi paa den danske Handelspolitik, saa er det værdifuldt at være klar over: Hvad er det, Udlandet er forelsket i? Er det vore Politikere, er det vore Ministre, vore Diplomater, vore Embedsmænd, eller